

691

Besluit van 20 december 1984, houdende vernietiging van een besluit van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Driebergen-Rijsenburg tot vaststelling van richtlijnen voor de verlening van afschrijving van reinigingsrechten

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken van 5 oktober 1984, nr. FB84/U507, directoraat-generaal Binnenlands Bestuur, directie Bestuurlijke en Financiële Organisatie, afdeling Belastingen;

Gezien het besluit van het college van burgemeester en wethouders der gemeente Driebergen-Rijsenburg dd. 22 november 1983 tot vaststelling van richtlijnen voor de verlening van afschrijving van reinigingsrechten;

Overwegende dat het college van burgemeester en wethouders der gemeente Driebergen-Rijsenburg op grond van artikel 281 van de gemeentewet juncto artikel 17, eerste lid, van de wet van 22 mei 1845, Stb. 22, op de invordering van 's Rijks directe belastingen (de Invorderingswet) de bevoegdheid heeft geheel of gedeeltelijk afschrijving van deze gemeentelijke belasting te verlenen;

dat artikel 17, eerste lid, van de Invorderingswet de bevoegdheid tot het verlenen van afschrijving beperkt tot die gevallen waarin de belastingschuldige niet in staat is anders dan met buitengewoon bezwaar de belasting te betalen;

dat de bij voornoemd besluit van burgemeester en wethouders van de gemeente Driebergen-Rijsenburg vastgestelde afschrijvingsregeling omvat gehele of gedeeltelijke afschrijving van het belastingbedrag van voornoemde belasting in die gevallen waarin de belastingschuldige op grond van zijn inkomen in aanmerking zou kunnen komen voor een eenmalige uitkering dan wel indien zijn inkomen ten gevolge van het betalen van het reinigingsrecht zou dalen beneden het inkomen waarbij hij in aanmerking zou komen voor deze eenmalige uitkering;

Overwegende met betrekking tot de vorm van het onderhavige besluit van burgemeester en wethouders;

dat uit de derde alinea van het besluit blijkt dat allen die in de aldaar onder a of b genoemde omstandigheden verkeren, een gehele of gedeeltelijke afschrijving verleend wordt;

dat hier mitsdien sprake is van een besluit met een algemene strekking; dat de kwijtscheldingsregeling is vervat in een afzonderlijk besluit van het college van burgemeester en wethouders;

dat evenwel blijkt artikel 270 van de gemeentewet hetgeen voor de heffing en de invordering van belang is in de desbetreffende belastingverordening moet worden vermeld;

dat gezien het vorenstaande het onderhavige besluit van het college van burgemeester en wethouders in strijd is met artikel 269 juncto artikel 270 van de gemeentewet;

Overwegende in het algemeen omtrent de door het college van burgemeester en wethouders beoogde regeling tot verlening van afschrijving voor personen die op grond van hun inkomen in aanmerking zouden komen voor een zogenaamde eenmalige uitkering, dan wel voor personen die een zodanig inkomen hebben dat dit inkomen ten gevolge van het betalen van het reinigingsrecht daalt beneden het bedrag waarbij men in aanmerking zou komen voor een eenmalige uitkering;

dat voor de eenmalige uitkering in aanmerking komen degenen die beschikken over een inkomen gelijk of lager dan het minimuminkomen;

dat evenwel het minimuminkomen in het algemeen voldoende moet worden geacht om te voorzien in de noodzakelijke kosten van levensonderhoud, waaronder mede moeten worden begrepen belastingen en heffingen ter zake van de door de gemeente geleverde prestaties;

dat dientengevolge bij een inkomen op het niveau van het minimuminkomen in het algemeen geen plaats is voor afschrijving van het hiervoor bedoelde reinigingsrecht;

dat derhalve gezien het vorenstaande bij een zodanig inkomen van het betalen van belasting niet anders dan met buitengewoon bezwaar in de zin van artikel 17 van de Invorderingswet in beginsel geen sprake is;

dat mitsdien een regeling ingevolge welke in het algemeen aan personen die een inkomen hebben gelijk of hoger dan het inkomen waarbij zij in aanmerking zouden komen voor een eenmalige uitkering, afschrijving van gemeentelijke belastingen wordt verleend, in strijd is met artikel 281, eerste lid, van de gemeentewet juncto artikel 17 van de Invorderingswet.

Overwegende voorts dat artikel 17, eerste lid, van de Invorderingswet en artikel 300, eerste lid, van de gemeentewet, – in welk artikellid is voorgescreven dat afschrijving niet wordt verleend dan nadat de gemeenteontvanger is gehoord – uitgaan van een individuele behandeling van iedere zaak op zich;

dat echter het besluit van burgemeester en wethouders niet een individuele doch een algemene regeling bevat ten aanzien van de personen aan wie afschrijving wordt verleend;

dat mitsdien het besluit op deze gronden eveneens in strijd is met artikel 281, eerste lid, van de gemeentewet juncto artikel 17 van de Invorderingswet en met artikel 300, eerste lid, van de gemeentewet;

Gelet op artikel 185, eerste lid, van de gemeentewet;

De Raad van State gehoord (advies van 30 november 1984, nr. W04.84.0605/G6/28.4.49);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken van 17 december 1984, nr. FB84/657, directoraat-generaal Binnenlands Bestuur, directie Bestuurlijke en Financiële Organisatie, afdeling Belastingen;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Vorengenoemd besluit van burgemeester en wethouders van de gemeente Driebergen-Rijsenburg te vernietigen wegens strijd met de wet.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 12 februari 1985, nr. 30.

Onze Minister van Binnenlandse Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit dat met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 20 december 1984

Beatrix

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
Van Amelsvoort

Uitgegeven de *tweëntwintigste* januari 1985

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

NOTA VAN TOELICHTING

Burgemeester en wethouders van de gemeente Driebergen-Rijsenburg hebben op 22 november 1983 richtlijnen vastgesteld welke zij hanteren bij de behandeling van verzoeken om afschrijving van reinigingsrechten ingaande 1 januari 1984. De derde alinea van dit besluit luidt als volgt:

Afschrijving vindt geheel of gedeeltelijk plaats indien:

a. verzoeker(ster) een zodanig inkomen heeft dat hij/zij in aanmerking zou kunnen komen voor een eenmalige uitkering ingevolge de Wet tot verlening van een eenmalige uitkering;

b. verzoeker(ster) een zodanig inkomen heeft, dat ten gevolge van de betaling van het reinigingsrecht, tezamen met overige bijzondere kosten – zoals buitengewone kosten in verband met ziekte en/of invaliditeit – zijn/haar inkomen daalt beneden het inkomen bedoeld onder a.

Bij de bepaling van het inkomen van aanvrager wordt in aanmerking genomen een redelijke bijdrage van de in het gezinsverband levende en inkomsten genietende kinderen en derden.

Dit besluit is geschorst bij koninklijk besluit van 18 januari 1984, Stb. 32.

De door het college van burgemeester en wethouders vastgestelde richtlijnen bevatten voorschriften betreffende de invordering van het reinigingsrecht. Ingevolge artikel 270 van de gemeentewet dient de belastingverordening te bevatten hetgeen voor de heffing en de invordering van een belasting van belang is. Nu de in het collegebesluit geregelde materie niet in een zodanige verordening is vervat, is het besluit in strijd met artikel 269 juncto artikel 270 van de gemeentewet.

De materiële gronden waarop het bovenvermelde besluit thans is vernietigd zijn dat de onder a en b vermelde criteria van dit besluit in strijd zijn met artikel 281 van de gemeentewet juncto artikel 17 van de Invorderingswet.

Artikel 17 van de Invorderingswet bepaalt dat er uitsluitend afschrijving kan worden verleend indien de belastingschuldige niet in staat is, anders dan met buitengewoon bezwaar, de verschuldigde belasting te voldoen.

De thans in Nederland bestaande sociale voorzieningen, welke gekoppeld zijn aan het minimumloon, zijn voldoende om te voorzien in de noodzakelijke bestaanskosten. Het is evident dat gemeentelijke heffingen waar individueel aanwijsbare tegenprestaties tegenover staan, evenals bijvoorbeeld huur, behoren tot de noodzakelijke bestaanskosten. Het is derhalve niet mogelijk te stellen dat iemand met een inkomen gelijk aan het minimumloon in het algemeen niet in staat is deze heffingen te voldoen. De in het besluit genoemde rechten moeten derhalve door de belastingplichtigen uit het hun ter beschikking staande (minimum) inkomen kunnen worden voldaan. Het besluit is mitsdien in strijd met artikel 17 van de Invorderingswet.

Voorts blijkt uit de bewoordingen van artikel 17 van de Invorderingswet dat afschrijving een individuele aangelegenheid behoort te zijn. Dit individuele karakter van de afschrijving wordt nog benadrukt door het in artikel 300 van de gemeentewet vermelde vereiste dat afschrijving niet wordt verleend dan nadat de gemeente-ontvanger is gehoord. Ieder verzoek om afschrijving moet mitsdien op zijn eigen merites worden beoordeeld.

Algemeen geldende richtlijnen, waar contribuabelen in alle gevallen een recht aan kunnen ontnemen, doen geen recht aan het individuele karakter van de afschrijvingsbevoegdheid. Het besluit is, gezien het vorenstaande in strijd met de artikelen 269, 270 en 300 van de gemeentewet en artikel 281, eerste lid, van de gemeentewet juncto artikel 17 van de Invorderingswet en is derhalve vernietigd wegens strijd met de wet.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
Van Amelsvoort